

РЕШЕНИЕ

№ 7415

гр. София, 29.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 16.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Цонка Вретенова, като разгледа дело номер **4334** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Л. В. С. с ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес – [населено място],[жк][жилищен адрес] чрез адв.Д. Д. с адрес –гр.С., [улица], вх.А, ет.7, офис 34 срещу Решение № 1040-21-192/30.03.2023г. на Директора на ТП на НОИ –С. град, с което е отхвърлена жалба вх.№ 1012-21-195/20.02.2023г., от Л. В. С. предявена срещу Разпореждане № РВ-3-21-01277862 от 09.01.2023г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО и е потвърдено цитираното разпореждане.

В жалбата се излагат аргументи, че оспореното решение е немотивирано и незаконосъобразно. Излагат се доводи, че жалбоподателят С. е изпълнявала реално трудова дейност в „ОГД“ ЕООД и е осигурено лице по смисъла на параграф 1 ал.1 т.3 от КСО. Според жалбоподателя е недостоверна констатацията, че „ОГД“ ЕООД няма търговска дейност. Моли се решението да бъде отменено. Не се претендират разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с адв.Д. Д., които поддържат жалбата и молят оспореното решение да бъде отменено. Представя писмени бележки.

Ответникът - директорът на ТП на НОИ С.-град – в съдебно заседание се представлява от юрк. Б., която оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени

бележки.

Софийска Градска прокуратура – редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

В хода на административното производство, проведено в ТП на НОИ С. – град, е установено, че от осигурител „ОГД“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] за жалбоподателя Л. В. С. са представени Удостоверения Приложение № 9 към чл. 8. ал. 1 от НПОПДОО с данни относно правото на парично обезщетение по болнични листове с № E20200860443, № E20200860707, № E20201160573 и № E20199142300 за периода от 19.03.2020 г. до 17.04.2020 г. вкл. от 29.04.2020 г. до 28.05.2020 г. вкл., от 20.10.2020 г. до 29.10.2020 г. вкл. и от 16.12.2020 г. до 25.12.2020 г. вкл.

Въз основа на подадените от дружеството- работодател данни по чл. 5, ал. 4 от КСО и представените Удостоверения Приложение № 9 на Л. В. С. са изплатени парични обезщетения за 42 работни дни в общ размер от 2 765.72 лв.

В ТП на НОИ С. - град за Л. В. С. от осигурител „Дивайд Кост“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] са представени Удостоверения Приложение № 9 към чл. 8. ал. 1 от НПОПДОО с данни относно правото на парично обезщетение по болнични листове с № E 20211530002, № E 20201161187, № E 20201161261, № E 20201161313, № E[ЕИК], № E 20201161435, № E 20201161562, № E 20201161578, № E20201161602, № E 20201161660, № E 20201161877, № E 20201161912 и № E 20201161918 за периода от 01.06.2021 г. до 13.05.2022 г. вкл.

При изчисление на размера на паричното обезщетение за временна нетрудоспособност по цитираните болнични листове, представени от „Дивайд Кост“ ЕООД, в дохода от който е определено паричното обезщетение е включен и осигурителен доход за периода октомври 2019г. до месец май 2021г. вкл., поделен по реда на чл.5 ал.4 т.1 от КСО чрез „ОГД“ ЕООД.

На основание подадените от дружеството данни по чл. 5. ал. 4 от КСО и представените Удостоверения Приложение № 9 на Л. В. С. са изплатени парични обезщетения общо за 235 работни дни в общ размер от 17 695.96 лв., като при изчисляване на паричното обезщетение за временна неработоспособност по представените болнични листове в дохода, от който е определено паричното обезщетение е включен и осигурителен доход за периода от месец октомври 2019 г. до месец май 2021 г. вкл. подадени по чл. 5. ал. 4. т. 1 от КСО, чрез „ОГД“ ЕООД.

При извършена последваща проверка по разходите на ДОО от контролните органи на ТП на НОИ-С. град в дружеството „ОГД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] за периода от м. 12.2017 г. до м. 05.2021 г. вкл., за която е съставен Констативен протокол № KB-5-21-01197764/20.09.2022 г., е констатирано че дружеството е регистрирано в Търговския регистър (ТР) на 31.08.2017 г. с размер на капитала 10.00 лв., с управител и едноличен собственик Й. Г. Д. и седалище и адрес на управление: [населено място], ж.к. Н. П, бл. 250. вх. Г, ет. 06. ап. 85. Дружеството има подадена декларация по чл. 38 ал. 9 т. 2 от Закона за счетоводството за финансовата 2018 г., а за периода от 2019 г. до 2021 г. от дружеството няма публикувани годишни финансови отчети /ГФО/. В хода на настоящото съдебно производство от жалбоподателя са представени и са приети като писмени доказателства заявление за обявяване на ГФО в Търговския регистър и регистъра на ЮЛ с нестопанска цел, както и ГФО съответно за 2019г.,

2020, 2021г. подписани от свидетеля Г. А. М.

При проверка в „Регистър на трудовите договори“ (Р.) от осигурител „ОГД“ ЕООД има подадени уведомления по чл. 62. ап. 5 от Кодекса на труда (КТ) за 4 лица за м.12.2017г., както и за периода от м.09.2019г. до м.05.2021 г., за които са подавани данни по чл.5 ал.4 от КСО с код вид осигурен „01“, едно от които лица е жалбоподателя.

От административния орган е констатирано, че по партидата на „ОГД“ ЕООД за периода м .02.2018г. до м.09.2018г. и за периода м.09.2019г. до м.05.2021г. от дружеството не са внасяни осигурителни вноски по фондовете на ДОО, които са в общ размер на 14285,94 лева.

От изпратена справка от ТД на НАП С. е установено, че дружеството има регистрирано фискално устройство с генериран отчет единствено за периода 14.12.2020г. до 18.12.2020г., има установени данъчно –осигурителни задължения в особено големи размери, няма имущество, като едновременно няма имущество и материални активи, с които да ги обезпечи няма и данни за подавани годишни данъчни декларации по чл.92 от ЗКПО за периода 2018-2021г., както и че данните по чл.5 ал.4 от КСО са подавани по електронен път с КЕП от управителя. По отношение на дружеството е образувано изпълнително дело за установени публични задължения. На адреса на управление на дружеството и седалище не е открито лице за контакт, нито управителя. По данни на В. В. -майка на Й. Д. –управител на ОГД ЕООД, не поддържа контакти с дъщеря си, не знае с какво се занимава, но не пребивава на постоянния си и настоящ адрес, който съвпада и с адреса на управление на дружеството.

До жалбоподателката Л. В. С. са изпратени и връчени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01067930/01.02.2022 г. за предоставяне на трудово-правни документи и сведения, с цел изясняване на трудовата й заетост в дружеството са получени лично от С.. Във връзка с получените предписания С. е представила единствено копие от трудовата си книжка, трудов договор и заповед за прекратяване на трудовото правоотношение не е представен.

Във връзка с призоваването й в ТП на НОИ –С. град за представяне на декларация за трудова заетост, собственооръчно жалбоподателя е заявила отказ да попълни декларацията, защото не може да представи информация, която се иска от органите на НОИ, тъй като документите се намират при работодателя й. Отказът за представяне на информация от 29.08.2022г. е изготвен пред длъжностно лице на ТП на НОИ –С. град и в присъствието на двама свидетели.

Едва в проведеното съдебно заседание по настоящото дело, Л. С. лично е заявила, че е била оперативен счетоводител в дружеството, но трудов договор не е представен, не е представена и заповед за прекратяване на трудовото правоотношение.

В хода на извършената проверка по отношение на ОГД ЕООД, е установено, че липсват регистрирани и обявени Годишни финансови отчети /ГФО/ в Търговския регистър по партидата на дружеството, липсва регистриран и наличен търговски обект; невъзможност на лицата да декларират конкретни обстоятелства; липса на информация къде се намира регистрираното фискално устройство; липса на доказателства за реално реализирани приходи от дружеството, от които да се изплащат трудови възнаграждения, в декларираните размери в Р., въз основа на което органите на ТП на НОИ-С. град са стигнали до извод, че дружеството не е извършвало стопанска дейност по смисъла на Търговския закон, за времето от 2017 г.

до 2021 г. вкл., която да предполага наемане на лица по трудови правоотношения.

Въз основа на събраните доказателства и установените при проверката факти и обстоятелства, обективирани в Констативен протокол № KB-5-21-01197764 20.09.2022г. издаден от контролните органи на ТП на НОИ-С. град и предвид установената липса на доказателства за извършвана стопанска дейност от дружество ОГД ЕООД за периода от 2017г. до м.05.2021г., съответно на достатъчно доказателства за упражняване на трудова дейност от лицата, за които са подадени уведомления в Р. и данни по чл. 5 ал. 4 т. 1 от КСО в Р., е прието, че за тези лица не е възникнало осигурително правоотношение, като декларираните данни по чл. 5. ал. 4 от КСО не съответстват на действителната фактическа обстановка.

Издадени са Задължителни предписания № ЗД-1-21-01197767/ 20.09.2022 г. на осигурител „ОГД“ ЕООД за заличаване на подадените от дружеството данни по чл. 5. ал. 4 от КСО за посочени поименно в предписанията лица, включително и за жалбоподателя Л. В. С. за периода от м. 10.2019 г. до м. 05.2021 г.

Задължителните предписания не са изпълнени в срок от „ОГД“ ЕООД, поради което на основание чл. 4. ал. 10 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, данните по чл. 5. ал. 4. т. 1 от КСО, подадени от „ОГД“ ЕООД за посочените в предписанията периоди и лица, са заличени служебно, включително и за жалбоподателката Л. В. С., чрез подаване на декларация образец № 1, съобразно нормативно установения ред.

Въз основа на служебно заличените данни за жалбоподателката, административният орган е приел, че са налице предпоставките на чл.114 ал.2 т.2 от КСО, които имат значение за определяне на правото, размера и срока за изплащане на обезщетения, и които в случая сочат, че паричните обезщетения за временна неработоспособност поради общо заболяване, парично обезщетение за гледане на болен член на семейството и карантина и парично обезщетение при нетрудова злополука за периода от 19.03.2020 г. до 17.04.2020 г. вкл., от 29.04.2020 г. до 28.05.2020 г. вкл., от 20.10.2020г. до 29.10.2020 г. вкл. и от 16.12.2020 г. до 25.12.2020г. вкл. в размер на 2 765.72 лв. са неоснователно изплатени, тъй като жалбоподателя не отговаря на една от кумулативно изискуемите предпоставки, а именно да е осигурено лице при настъпване на съответния осигурителен риск.

Във връзка с наличието на заличени данни, които са приети за нови данни по смисъла на чл.114 ал.2 т.2 от КСО са преизчислени и паричните обезщетения за временна неработоспособност на жалбоподателя по представени чрез осигурител „Дивайт Кост“ ЕООД приложения към болнични листове № E20211530002, № E20201161187, № E20201161261, № E20201161313, №E201161388. № E20201161435, № E20201161562. № E20201161578, № E20201161602, № E20201161660, № E20201161877, №E20201161012 и № EJ20201161918, за периода от 01.06.2021 г. до 13.05.2022г. вкл., без включен осигурителен доход за периода от месец октомври 2019 г. до месец май 2021 г. вкл.. подаден по чл. 5. ал. 4. т. 1 от КСО от осигурител „ОГД“ ЕООД, които след преизчислението са в дължими размер 5 635.39лв.

Постановено е Разпореждане № РВ-3-21-01277862/09.01.2023 г. на длъжностно лице по чл. 114. ал. 3 от КСО на основание чл. 114, ал. 2. т. 2 и чл. 114. ат. 3 от КСО, за възстановяване на добросъвестно получените от жалбоподателката парични обезщетения за периода от 19.03.2020 г. до 13.05.2022 г.. в общ размер 14 826.29лв.

Разпореждането е оспорено по административен ред, като е потвърдено с Решение №

1040-21-192 от 30.03.2023 г. на директора на ТП на НОИ-С. град.

В хода на съдебното производство е приета административната преписка, както и писмени доказателства, представени с жалбата, допълнително от жалбоподателя са представени и са приети писмени доказателства заявление Г2 с вх. № 20230327140732 по партидата на „ОГД“ ЕООД в Търговския регистър и регистър на юридически лица с нестопанска цел /ТРРЮЛНЦ/, с което е поискано обявяване на ГФО на дружеството за предходни периоди. Проведен е разпит на свидетеля Г. А. М., дадени са обяснения пред съда от жалбоподателя.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 118, ал. 1 от КСО, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Съдът приема, че оспореното решение е издадено от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия съгласно чл. 117 ал. 3 от КСО – директора на ТП на НОИ –С. град.

Потвърденото разпореждане също е издадено от компетентен орган – ръководител на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ-С. [населено място] в съответствие с разпоредбата на чл. 114, ал. 3 от КСО, видно от представената по делото Заповед № Ц1015-21-108/21.10.2020 г. на директора на ТП на НОИ С.-град / лист 130/, с която на Д. З. е възложено да издава разпореждания за възстановяване на неоснователно изплатени суми по чл. 114, ал. 1 и ал. 2 от КСО.

Оспореното решение, както и потвърденото с него разпореждане отговарят на изискванията на чл. 117, ал. 5 от КСО, във връзка с чл. 59, ал. 2 от АПК. Същите съдържат всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването им.

Неоснователно е направеното в жалбата възражение, че оспореното решение, както и потвърденото с него разпореждане, се немотивирани и изложените мотиви са неясни и водят до обективна невъзможност за установяване на причините, поради които органът е приел, че са налице предвидените в закона предпоставки за издаване на административен акт.

В разпореждането, както и в процесното решение, предмет на оспорване, са изложени ясни и подробни мотиви, които обосновават твърдението на административния орган, защо жалбоподателят не е осигурено лице по смисъла на параграф 1 ал.1 т.3 от Допълнителните разпоредби на КСО. Тези мотиви се допълват и с изложените мотиви на задължителните предписания, които са издадени по отношение на „ОГД“ ЕООД за заличаване на неоснователно подадени данни по чл.5 ал.4 от КСО. Съгласно Тълкувателно решение (ТР) №16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд (ОСГК на ВС) не е необходимо издаването на административния акт да съвпада по време с излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт / какъвто е и конкретния случай/ или да бъдат изложени допълнително, когато с това се постигат

целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране. В случая, разпореждането, което е оспорено в настоящото производство, е издадено въз основа на констативен протокол, както и издадени задължителни предписания, в резултат на извършен последващ контрол по разходите на ДОО на осигурителя „ОГД“ ЕООД. Процесното решение също е мотивирано, като при издаването му са съобразени всички относими факти и обстоятелства.

В административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Съгласно чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на следните случаи, в които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение: когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане.

Заличените данни за осигурителен стаж и осигурителен доход по правната си същност се явяват новонастъпили обстоятелства, които ръководителят осъществяващ контрол по разходите на ДОО, като административен орган, действащ в условията на обвързана компетентност е длъжен да съобрази.

Безспорно по делото е, че от „ОГД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] са представени удостоверения - приложение № 9 към чл. 8, ал. 1 от НПОПДОО с данни относно правото на парично обезщетение по болнични листове е № E20200860443, № E20200860707, № E20201160573 и № E20199142300 за периода от 19.03.2020 г. до 17.04.2020 г. вкл., от 29.04.2020 г. до 28.05.2020 г. вкл., от 20.10.2020 г. до 29.10.2020г. вкл. и от 16.12.2020 г. до 25.12.2020 г. вкл. На основание подадените от дружеството данни по чл. 5, ал. 4 от КСО и представените удостоверения приложение № 9 на Л. В. С. са изплатени парични обезщетения за 42 работни дни в общ размер от 2 765.72 лв.

От „Дивайд Кост“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] са представени удостоверения - приложение № 9 към чл. 8, ал. 1 от НПОПДОО с данни относно правото на парично обезщетение по болнични листове с № E20211530002, № E20201161187, № E20201161261, № E20201161313, № E201161388, № E20201161435, № E20201161562, № E20201161578, № E20201161602, № E20201161660, № E20201161877, № E20201161912 и № E20201161918 за периода от 01.06.2021 г. до 13.05.2022 г. вкл.

На основание подадените от дружеството данни по чл. 5, ал. 4 от КСО и представените Удостоверения Приложение № 9 на Л. В. С. са изплатени парични обезщетения за 235 работни дни в общ размер от 17 695.96 лв., като при изчисляване на паричното обезщетение за временна неработоспособност по представените болнични листове от „Дивайд кост“ ЕООД в дохода, от който е определено паричното обезщетение е включен и осигурителен доход за периода от месец октомври 2019 г. до месец май 2021 г. вкл., подадени по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, чрез „ОГД“ ЕООД.

След изплащането им е извършена проверка от контролните органи на ТП на НОИ –С. град, вследствие на която са установени нови данни и документи, въз

основа на които от административният орган е направен извод, че жалбоподателят няма качеството на осигурено лице по смисъла на чл. 10 ал. 1 и § 1, т. 3 от ДР на КСО.

От жалбоподателя и процесуалния му представител се навеждат твърдения, че неоснователно се твърди, че същата не е осъществявала трудова дейност, тъй като не са налице никакви данни, доказателства и издадени административни актове, които да съдържат констатации, че Л. В. С. не е изпълнявала реална трудова дейност в предприятието.

Осъществяването на трудова дейност не може да се предполага единствено въз основа на факта, че по отношение на жалбоподателя са подавани данни по чл.5 ал.4 от КСО от осигурител „ОГД“ ЕООД. Подаденото уведомление към НАП по чл.62 ал.5 от КТ не е достатъчно условие за възникване на осигурително правоотношение, което е основание за изплащане на парично обезщетение. Доказателствената тежест за установяване на положението на труда е на жалбоподателя./Решение № 2524 от 18.02.2020г. по адм.дело № 12220/2019г. по описа на ВАС – VI-то отделение/

Съгласно текста на чл. 4, ал. 1, т. 1 от КСО, задължително осигурени за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица по този кодекс са работниците и служителите, независимо от характера на работата, от начина на заплащането и от източника на финансиране, с изключение на лицата по чл. 4а, ал.1.

Съгласно чл. 40, ал. 1 от КСО, осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск.

Съгласно текста на чл. 5, ал. 6, изр. второ от КСО, данните по ал. 4 се използват за изчисляване и отпускане на пенсиите, паричните обезщетения и помощите. В тази връзка с разпоредбата на чл. 1, ал. 2 от НПОПДОО е указано, че преценката на правото и определянето на размера на паричните обезщетения и помощите по ал. 1 се извършва въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) и регистрите, поддържани от НАП и НОИ, както и данните, попълвани от осигурителите в изискуемите удостоверения по чл. 8,9 и чл. 11, ал. 1 и ал. 2.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължавало прекратяването ѝ.

С §1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО е въведена легална дефиниция на понятието „осигурено лице“ - физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 и за което са внесени или дължими осигурителни вноски.

От съдържанието на цитираното определение за „осигурено лице“ следва, че

едно от условията, на които трябва да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО. В този смисъл е и последователната съдебна практика на ВАС, Шесто отд., -Решение № 11274/08.11.2021 г. на ВАС по адм. д. № 6389/2021 г., Решение № 14866 от 2.12.2020 г. на ВАС по адм. д. № 11209/2020 г., Решение № 14917 от 2.12.2020 г. на ВАС по адм. д. № 9471/2020 г., Решение № 211/08.01.2016 г. на ВАС по адм.д.№ 3681/2015г.

На първо място, при провеждане на административното производство са събрани доказателства, че дружеството - осигурител „ОГД“ ЕООД няма подадени данъчни декларации по чл.92 от ЗКПО за периода 2018г. до 2020г., същото има установени публични задължения в големи размери и по отношение на него е образувано изпълнително производство. Няма търговски обекти и местонахождението на фискалното устройство не може да бъде установено към момента на извършване на проверката. Местонахождението на управителя на дружеството също не е бил установен, въпреки съдействието на органите на МВР и извършваните проверки на адреса на седалище и управление на дружеството. Липсват каквито и да било доказателства за извършване на реална търговска дейност за периода м.декември 2017г. – 05.2021г.

Видно от приетите по делото фактури и договор /лист 19-38 от делото/, въз основа на които жалбоподателят излага твърдения, че „ОГД“ ЕООД е извършвало търговска дейност, съдът констатира, че една част от тях касаят закупуване на фискално устройство през 12.2020г., чието местонахождение е неустановено, както вече бе посочено, а така представения договор от 11.10.2017г. и допълнително споразумение към него от 15.05.2018г. сключен от дружеството с Народно читалище „Вещина“, не доказва наличие на търговска дейност, доколкото липсват други доказателства за неговото изпълнение и за предаване на извършената услуга „цикъл от лекционни курсове в различни области – режисьори, оператори, сценаристи“. Липсват и данни за лицата, които са били ангажирани и пряко са участвали в твърдяното изпълнение на договора, както и детайли за обхвата на лекционните курсове, техният предмет и място на изпълнение. По отношение на останалите представени фактури от месец Об., 09 1 10 .2020г./лист 33-38 от делото/, издадени от „ОГД“ ЕООД към „Рак кар Ога“ ЕООД липсва имена на съставител респективно материално отговорно лице, поради което съдът не ги кредитира като годни доказателства, които да подкрепят твърденията, изложени в жалбата за наличие на стопанска дейност.

Представеното в съдебното заседание заявление Г2 с вх. № 20230327140732 по партидата на „ОГД“ ЕООД за подадени ГФО за предходните периоди, но все още необявени в Търговския регистър, също не е достатъчно, за да обоснове наличие на реална търговска дейност, извършена от „ОГД“ ЕООД, като съдът съобрази и факта, че ГФО са подписани от съставителя им „Рич Контракт“ ЕООД, чийто управител е свидетеля Г. А. М. – съпруг на управителя на „ОГД“

ЕООД – Й. Д. . В качеството си на свидетел, последният заяви, че не си спомня за „Рич контакт“ ЕООД, тъй като има няколко фирми, „не знае какво е ГФО“, както и не знае дали фирма „ОГД“ ЕООД има касов апарат, който факт свидетелства за наличие на формално положени подписи от същия на изготвените и представени ГФО.

Макар свидетелят да заяви пред съда, че жалбоподателят е била „оперативен счетоводител“, с която лично е контактувал ежемесечно същият не можа да посочи адресът, който е посещавал, за да ѝ предоставя счетоводни документи за обработка и да ѝ плаща заплатата в брой. Отделно от това, част от показанията на св.М. противоречат с обясненията на жалбоподателя. Свидетелят е заявил, че съпругата му не напуска дома си и не излиза навън от осем години, тъй като има здравословни проблеми. Жалбоподателката е заявила, че се познава лично с Й. Д., като са се срещнали в сладкарница в [населено място],[жк]. Ето защо съдът не кредитира свидетелските показания на Г. М., като прави извод, че същите са недостоверни и не кореспондират по съдържание с останалия доказателствен материал.

Относно възраженията на процесуалния представител на жалбоподателя, за липса на изпълнен състав на чл. 110, ал. 4 от КСО, касаещ връчването и съответно влизане в сила на Задължителни предписания № ЗД-1-21-01197767/20.09.2022 г. на осигурителя „ОГД“ ЕООД за заличаване на подадените от дружеството данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, същите възражения съдът приема за неотнормими към предмета на оспорване в настоящото производство, тъй като касае административен акт с адресат „ОГД“ ЕООД, издаден в друго, независимо и самостоятелно административно производство.

От писмените доказателства се установява, че органите на ТП на НОИ – С. град са положили всички дължими усилия за връчването им чрез лицензиран пощенски оператор, като всички съобщения от адреса на управление и седалище на дружеството са се върнали с отбелязване „непотърсен“. Ангажирано е и съдействие на органите на МВР, ГД „Гранична полиция“, Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, като управителя не е открит на адреса на управление и седалище, липсва и потвърждение на изпратена призовка на електронния адрес на дружеството. По данни на В. С. В. – майка на управителя на „ОГД“ ЕООД – Й. Г. Д., не посещава адреса и не пребивава на същия . Предвид изложеното, изготвеният протокол по реда на чл.110 ал.4 изр.2 от КСО /лист 104 от делото/ за връчване на задължителните предписания по посочения ред е след проведена надлежна процедура за връчване по реда на чл.110 ал.4 изр.1-во от КСО.

Съдът не дава вяра и не кредитира дадените обяснения от жалбоподателя, че е изпълнявала длъжността оперативен счетоводител в „ОГД“ ЕООД, тъй като за първи път това обстоятелство е заявено, едва в хода на висшото съдебно производство. Жалбоподателката писмено е отказала да обяви този факт чрез предоставена ѝ декларация пред органите на ТП на НОИ – С. град /лист 91-92 от делото/. Твърдението, че същата е била оперативен счетоводител не е

заявено и в жалбата адресирана до Директора на ТП –НОИ –С. град. Не на последно място дори и към настоящия момент не е представен трудов договор, нито пък заповед за прекратяването му., каквато Л. С. твърди, че е получавала.

Предвид всичко изложено, съдът прави извод, че от страна на жалбоподателя не са представени достатъчно достоверни и годни доказателства за установяване на обстоятелството, че фактически е осъществявала трудова дейност като оперативен счетоводител, която да служи като основание за възникване на осигуряването.

Лице, което не е доказало, че е извършвало трудова дейност, не може да има качеството на осигурено лице, респективно няма основание за дължимост на осигурителни вноски.

Събраните по делото доказателства по категоричен начин установяват, че жалбоподателят не е извършвал трудова дейност съгласно разпоредбата на чл.10 ал.1 от КСО и не е бил осигурено лице по смисъла на параграф 1 ал.1 т.3 от ДР на КСО за процесния период., за който период, данните по чл.5 ал.4 т.1 от КСО са заличени от регистъра на осигурените лица, а лицето не разполага с писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Съгласно разпоредбата на чл. 10 от КСО основанието за възникване на осигурително правоотношение е упражняването на трудова дейност, за която се дължат осигурителни вноски. В конкретния случай, при определяне и изчисляване на паричните обезщетения поради общо заболяване, парично обезщетение за гледане на болен член от семейството и карантина, парично обезщетение при нетрудова злополука за периода от 19.03.2020 г. до 17.04.2020 г. вкл., от 29.04.2020 г. до 28.05.2020 г. вкл., от 20.10.2020г. до 29.10.2020 г. вкл. и от 16.12.2020 г. до 25.12.2020г. вкл., съдържащи се в подадените удостоверения-приложение № 9 са били включени данните за осигурителен стаж и доход, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО от „ОГД” ЕООД.

От изложените по-горе факти и обстоятелства, установени при извършените проверки от НАП и ТП на НОИ-С. град се налага обоснованото заключение, че „ОГД” ЕООД не е извършвало дейност по смисъла на Търговския закон в процесния период. В тази връзка и в резултат на липсата на доказателства за извършвана стопанска дейност от дружеството, респ. трудова дейност от лицата, за които има подадени данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, контролните органи обосновано са приели, че те не са осигурени лица.

Изводът на административния орган, че са налице предпоставките на чл. 114, ал. 2, т.2 от КСО са законосъобразни и обосновани. Извършено е заличаване на служебно подадени данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО по отношение на Л. В. С. чрез „ОГД” ЕООД за процесния по делото период. Неоснователно извършените осигурителни плащания следва да бъдат възстановени от жалбоподателя.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният акт е постановен от компетентен орган, в предписаната от закона форма и при съответствие с действащите материалноправни разпоредби и целта на закона, поради което

следва да бъде оставен в сила, а жалбата да се отхвърли като неоснователна. При този изход на спора, разноски се дължат на ответника, които са своевременно претендирани. В този случай присъждане на юрисконсултско възнаграждение е уредено в нормата на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл.144 от АПК, във връзка чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, поради което следва да се присъдят разноски в минималния предвиден размер от 100 лева. Така мотивиран, Административен съд София - град, III-то отделение, 61-ви състав, на основание чл. 172, ал. 2 АПК,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. В. С. с постоянен адрес – [населено място],[жк][жилищен адрес] чрез адв.Д. Д. с адрес –гр.С., [улица], вх.А, ет.7, офис 34 срещу Решение № 1040-21-192/30.03.2023г. на Директора на ТП на НОИ –С. град, с което е отхвърлена жалба вх.№ 1012-21-195/20.02.2023г., от Л. В. С. предявена срещу Разпореждане № РВ-3-21-01277862 от 09.01.2023г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО и е потвърдено цитираното разпореждане.

ОСЪЖДА Л. В. С. ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес – [населено място],[жк][жилищен адрес] да заплати на ТП на НОИ С.-град сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: